

ĐU CH M H I CHO CU C Đ I

Cu c s ng t p n p.

Ng i đ i nhi u vô k . Nhi u đ n n i h g p nhau, quen nhau bi t nhau r i không nh nhau, l a nhau nh vô tình ch a h quen bi t..

TÔI và cái th ng TA trong tôi đ ng nh bi n m t. T lâu, tôi trùn mình vào cái v m c c m, hoài nghi. Tôi ch ng tin ai. Làm gì có chúng ta. B n bè ? Toàn nh ng k l i đ ng nhau. Ng i ta toàn nói cái chuy n xa x m, còn th c t i thì bao nhiêu là b t công ngang trái. Tôi l đ ng khi m i l n th y cô gi ng. Đ i h c đ làm gì. Anh tôi đ y, ch tôi đ y. Tráu gì ng i h c v r i cũng nh không. Cu c s ng t p n p. Cu c s ng đ a mang.

R i m t chi u th t may m n cho đ i tôi. Cánh chim én chao nghiêng t ng ch ng đ xòa xu ng m t đ ng bê tông nh ng lông và n ng. Ánh n ng m t tr i thoa đ u lên tóc tôi. Đ ng lúc đ m chiêu nghĩ ng i v càn bèo trôi đ t, v càn c i hôm nào th y giáo gi ng m t cách say s a. Càn c i hay đ i tôi. Nh con thuy n không c p b n. Bóng chi u quay ch p c gót b c phiêu du c a ng i l ng t . Đ con Nai b chi u đánh l i, đ h n ng i trôi đ t tr i xa. B ng đầu m t cánh tay xoay g n che l y c p nh n t c a tôi. Nh quen bi t, nh thân tình. Tôi ch a k p nh n ra ai thì cánh tay buông th , kèm theo đó là n c i kh ái. Cu c s ng đôi lúc cũng b t ng . Đi u kì đi u x a nay có ai bi t tr c bao gi . H nh phúc chính là đi u bí m t.

Tôi g p ng i y trong m t l n tình c nh th . Ông Tr i đôi khi ch i ác, b t ng i x a nay ch ng mu n tin ai l i ph i tin. Tin đ n m c cu ng si, ng mình là con chiên su t đ i ngoan đ o.

Tôi và c u y quen nhau t khi chúng tôi b c chân vào l p 6. Khi y chúng tôi ng i cùng bàn.

BÀI D THÌ S 12

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 06 Tháng 11 2017 06:20 -

Nhưng ngày đầu làm quen, tôi cũng không có ấn tượng mạnh mẽ về cậu và chắc cậu cũng chẳng ấn tượng mạnh mẽ về tôi. Lâu dần chúng tôi cùng nô đùa, cùng học, cùng cười rúc rích trong những giờ chơi. Trong mắt tôi, cậu là một người hơi hoạt bát, năng động hay nói nhảm. Cậu hay nói những chuyện vu vơ những buồn cười lắm.

.

Đ

ấn

ấn lúc tôi phá ra cười như điên.

Đầu óc bị t

cậu, trong trí nhớ tôi

có là một cười. Một cười của cậu rất tươi và tôi thường gọi nó cười là

“

những cười của người”. Về phần tôi thì tôi có hơi trái ngược hẳn cậu. Tôi ít cười, sống trầm và khó hòa đồng với bạn bè, vậy nên rất ít bạn chơi với tôi ngoài Trí

– tên của cậu.

N

goài ra

tôi còn

có vài ngoài không được của nhìn giống như Trí. Thời gian đầu tôi cũng chỉ coi

Trí

như

một người

bình thường

như bao bạn bè khác. Những

ngày sau một

lần

, một

lần

khi tôi như mãi

.

Đó là một buổi chiều mùa đông, gió khô và lạnh, khi tôi đang trên đường đi học về bỗng tôi nhìn thấy ai như thấy Trí bên mình khi nhìn kỹ lại thì đúng là nó, mà sao nó lại bên bạn thấy Hoi chứ không thấy như? - tôi tự hỏi. Sau đó tôi mới sắp xếp ra chuyện hơi sáng, chuyện thấy Trí với thấy Hoi này có gây gì với nhau chắc thì nó thì không chuyện thấy Trí đây mà. Về phần nghĩ tôi vẫn phân vân có nên quay lại giúp Trí hay không, vì tôi cũng nhát gan lắm. Những rồi một suy nghĩ chợt vụt lên, tôi nghĩ

“

dù gì thấy Trí nó cũng là bạn mình với lại để nó một mình đi một với năm sáu thấy sao được. Thế là tôi quay xe lại để kịp thời nhanh đến bên bạn thấy Hoi, tôi đứng xe ngay chỗ Trí, nhìn Trí, một nó xanh như tàu lá chuối rồi nhìn bạn thấy Hoi, thấy nào một trông cũng hóm hóm hèn hèn trông kinh thật. Tôi lấy hết can đảm quát lên

:

BÀI D THI S 12

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 06 Tháng 11 2017 06:20 -

- Có chuyện gì mà tôi bây giờ đang đứng ngẩn ngơ?

Quát xong tôi cảm thấy run run chông chênh nó sợ làm gì mình nữa. Thấy Hời nó cũng quát tôi :

- Mà không có chuyện gì ở đây thì về đi nhieu chuyện coi chông ăn đòn đấy.

Tôi nhìn tiếng:

- Mà có ngon mà đánh tao đi chú tao là công an xã đấy có tin tao kêu ông nùm cớ tôi bây giờ đây đánh cho mặt trời không? Tao đi cho ông rồi đấy chứ ông kêu ông tôi đi không hôn hờn thì giờ tôi tán hờn đi !

Không ngờ tôi nó sợ thối, đứng ngẩn ngơ đứng đi về mà không quên kèm theo mặt tôi dĩa nọt tôi. Tôi đưa Trí về đến nhà cụ u y, nhà Trí cũng khá rộng rãi nhà cụ có Trí và tôi cụ u y . Tôi hỏi cha mẹ Trí đâu thì cụ u y nói rằng cha mẹ cụ đi làm ăn xa tôi và tôi. Tôi chia tay cụ u y khi trời đã chập tối, cụ u y cảm ơn tôi rồi rít. Tối sau hôm ấy , ngày nào cụ u y cũng chờ đông tìm đến chơi với tôi, đứng ngày trôi qua tình bạn của chúng tôi càng sâu đậm hơn. Chúng tôi thường hay chia sẻ những chuyện buồn vui hay những niềm vui của bạn thân. Chúng tôi luôn giúp đỡ lẫn nhau trong học tập, đưa biệt thì cho đưa cha biệt. Nhất là Trí, cụ u y luôn chờ cho tôi rồi thì tình. Chúng tôi thường hay học nhóm với nhau. Một hôm tôi sang nhà cụ u y học nhóm, đang học thì bỗng đi ra ngoài nhà cụ u y reo lên, Trí xuống nghe, mặt lúc sau cụ u quay trở lại mặt cụ u có vẻ buồn buồn và nói rằng cụ u có việc phải ra ngoài mặt chút nữa tôi thích thì cụ u tôi thì nhiên. Nói xong Trí đi không kịp cho hỏi chuyện gì. Tôi đứng nhìn, vẻ đang đứng ngó qua bàn học của Trí, tôi vô tình nhìn thấy quyển nhật ký của cụ u y. Bỗng thì nói không được coi vì đó là riêng tư của cụ u y nên tay tôi liền cầm lấy. Tính t

há
y máy tởm của tôi nhìn lên. Tôi cảm thấy quyển nhật ký lên và bắt đầu đọc. Tôi đọc xong trang, rồi bỗng tôi đọc kĩ
mặt trang được viết bằng bút bi để với tôi dung như sau:” Ngày 1/5, hôm nay là ngày tôi nhớ
của tôi, hôm nay tôi phải ra tòa với cha mẹ để nhìn ngó nuôi dưỡng mình. Ôi, cha mẹ ơi sao h
a

đi ngó với tôi làm như vậy để con phải khó xử chọn mặt trong hai, con sợ biệt chọn ai đây khi con
đưa yêu thường của hai, bây giờ con chọn sao gia đình mình tôi hạnh phúc bên nhau như
xả”. Đọc đến đây cảm thấy tôi nghẹn ngào vì quá bất ngờ. Tôi thốt không ngờ rằng mặt ngó

BÀI D THI S 12

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 06 Tháng 11 2017 06:20 -

lúc nào cũng tôi đi cùng bố mẹ và anh Trí đi chơi trong mình một niềm vui buồn cay đắng đôn nhọc nhọc. Tôi rời khỏi nhà

T

rời khỏi nhà ng câu hỏi quẩn quanh trong đầu. Tôi sao bạn này Trí đi rồi đi nhanh nhọc nhọc? Tôi sao một chuyện Trí đầu tâm sự với mình, chỉ có một chuyện này là câu chuyện cha bao giờ đi công việc? Nghe câu hỏi và câu buồn thân của tôi công việc nhưng không có câu trả lời. Tôi quyết định rời bỏ sự im lặng nhưng không biết gì về chuyện này. Vì tôi nghĩ rằng Trí không kể tôi nghe về chuyện của cha mẹ công việc chỉ công việc cũng có lý do riêng của mình. Chỉ có do công việc công việc mà thôi xa xôi. Tôi vẫn đi chơi và học cùng trí như những ngày bình thường. Rồi đến dịp nghỉ Tết năm 1997 chúng tôi được nghỉ gần ba tuần lễ.

D

o hay đi cùng gia đình trong dịp Tết nên

tôi

cũng chòng qua nhà Trí chơi được. Không ngờ rằng trong quãng thời gian nghỉ ngơi đã có nhiều thay đổi đến với Trí. Vì công việc quyết định nghỉ ngơi chung với mẹ nên công việc đã chuyển về quê mẹ sống và thôi học ở đây. Nhưng tôi chỉ biết được chuyện này sau khi đi học lại không thấy Trí đi học nên tôi hỏi thầy cô nhiệm vụ và được biết như thế. Câu chuyện đi không một lời tôi biết thông báo thân là tôi. Có lẽ vì công việc không dám gặp tôi nên cuối và không biết nói lời tôi biết tôi như thế nào. Tôi thấy thông tin công việc quá. Công việc đã phải chịu nhiều biến cố của cuộc sống và được biết là sự chia tay của cha mẹ Trí. Khi nghỉ hè năm này tôi quyết tâm đi thăm Trí. Tôi hỏi thầy cô nhiệm vụ xin thông tin của mẹ Trí để liên lạc và tôi xin cha mẹ mình được đi thăm bố mẹ mình. Được cha mẹ đồng ý tôi đi liền ngay hôm sau. Với hơn 700 cây số tôi phải đi tàu hỏa mất hơn 4 tiếng đồng hồ. Tôi xuống tại

à

u lúc hai giờ chiều và bắt đầu đi tìm nhà Trí. Đến nơi trông thấy công việc đang cho bò ăn

,
nhìn công việc tôi như muốn trào ra. Tôi chạy ngay lên bên công việc, Trí nhìn thấy tôi, công việc khóc, tôi cũng

khóc theo. Chúng tôi gặp lại nhau tay bắt mắt mừng hỏi han nhau ríu rít. Tôi lại chơi với Trí mấy ngày

trở lại.

Lúc

chia tay lòng ngậm ngùi không kém ngày gặp lại. Chúng tôi hứa với nhau rằng sẽ cố gắng giữ liên lạc với nhau dù xa cách đến mấy. Tôi bước lên tàu xúc động nhìn Trí, công việc và một đóa hoa nhìn tôi tiễn tôi mãi đến khi tàu rời khỏi

Tôi đã rất may mắn khi gặp một người bạn thân tốt nhất là Trí. Công việc đã giúp tôi quên đi nỗi buồn và giúp tôi lấy lại niềm tin vào một người bạn. Tôi khi gặp công việc tôi đã trở nên hoạt bát hơn xưa, hay nói chuyện với người bạn thân. Công việc đã mang đến cho tôi một người bạn tốt nhất là Trí. Tôi sẽ cố gắng

g

hết sức cố gắng vì tình bạn tốt đẹp này.